Súd:	Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka:	15Co/101/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6423202167
Dátum vydania rozhodnutia:	30. 04. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI:	ECLI:SK:KSBB:2025:6423202167.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt: D., E. XXXX/XXX, zastúpený advokátom: JUDr. Namir Alyasry, so sídlom: Nitra, Štúrova 43, IČO: 42 180 520 proti žalovanej: F. G. C. H., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt: I. F. XXX/XX, XXX XX D., zastúpená advokátkou: JUDr. Beáta Hrušková, PhD., LLM, MBA, so sídlom: Nitra, Štefánikova 30, o žalobe na ochranu osobnosti, o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 5C/60/2023-294 zo dňa 5. júna 2024 v spojení s opravným uznesením sp. zn. 5C/60/2023-317 zo dňa 11. júla 2024, takto

r o z h o d o l :

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku o zamietnutí žaloby čo do zvyšku – nároku na nemajetkovú ujmu, p o t v r d z u j e.
II. Výrok o náhrade trov konania m e n í tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.
III. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oodvolaním napadnutým rozsudkom Okresný súd Žiar nad Hronom, ako súd prvej inštancie, vo veci ochrany osobnosti rozhodol tak, že:
„Žalovaná návrhom na vydanie neodkladného opatrenia v konaní pred Okresným súdom Nitra v konaní sp.zn. 17C/5/2023 neoprávnene z a s i a h l a do práva na ochranu osobnosti žalobcu a to do práva na obydlie a práva na súkromný život žalobcu.
Súd konanie o žalobe žalobcu, ktorým sa domáhal, že uznesením Okresného súdu Nitra v konaní sp.zn. 17C/5/2023 zo dňa 19.01.2023 o nariadení neodkladného opatrenia na základe návrhu žalovanej bolo neoprávnene zasiahnuté do práva na ochranu osobnosti žalobcu a to do práva na obydlie a práva na súkromný život žalobcu z a s t a v u j e .
Súd čo do zvyšku žalobu žalobcu z a m i e t a .
Súd stranám sporu náhradu trov konania n e p r i z n á v a .“

2. Okresný súd právne svoj rozsudok odôvodnil poukazom na ust. § 11 a § 13 Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov) v časti vyhovenia žalobe, kedy rozhodol tak, že žalovaná návrhom na vydanie neodkladného opatrenia v konaní pred Okresným súdom Nitra v konaní sp. zn. 17C/5/2020 neoprávnene zasiahla do práva na ochranu osobnosti žalobcu, a to do práva na obydlie a práva na súkromný život žalobcu. Okresný súd považoval za preukázané, že uloženie zákazu žalobcovi vstupovať do rodinného domu na základe návrhu žalovanej vážne zasiahol do jeho života, ako aj psychického prežívania. Žalobca v spore preukázal všeobecnú podmienku uplatnenia ochrany, a to, že ide o závažnejší zásah do psychickej a morálnej integrity osobnosti, ktorý je objektívne spôsobilý fyzickej osobe privodiť ujmu na jednotlivých stránkach osobnosti. Žalobca v spore žiadal priznať aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 2.000,- EUR, pričom Okresný súd žalobu

v tejto časti zamietol a považoval za postačujúce zadosťučinenie v zmysle prvého výroku rozhodnutia súdu. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 CSP (zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok) vzhľadom na čiastočný úspech strán konania.

3. Proti rozsudku okresného súdu vo výroku o zamietnutí žaloby čo do zvyšku a proti výroku o náhrade trov konania podal odvolanie žalobca. Poukázal na ust. § 340 ods. 1 a ods. 2 CSP a ich rozdiel, ktorý spočíva v tom, že v prípade zrušenia neodkladného opatrenia vydaného podľa iných zákonných ustanovení než podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP musí subjekt, v neprospech ktorého bolo neodkladné opatrenie vydané, preukazovať výlučne výšku utrpenej škody alebo inej ujmy, samotnú skutočnosť, že neodkladné opatrenie bolo zrušené a príčinnú súvislosť medzi nariadením neodkladného opatrenia a utrpenou škodou, resp. ujmou. Pokiaľ v prípade § 340 ods. 2 CSP je uvedené, že všeobecné ustanovenia o zodpovednosti za škodu tým nie sú dotknuté, znamená to, že pod pojem škoda možno zahrnúť aj nemajetkovú ujmu, resp. náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Žalovaná v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neuvádzala pravdu, výslovne klamala a skutkové okolnosti prekrúcala, čím konala protiprávne, v rozpore s § 326 ods. 1 a § 132 CSP, čo zakladá nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za mimoriadne citeľný zásah do osobnostných práv. Žalovaná súdu v rámci návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neopísala pravdivo a úplne všetky rozhodujúce skutočnosti, ale naopak neuvádzala pravdu a skutkové okolnosti súdu opisovala jednostranne, v rozpore so skutočnosťou, čím konala protiprávne. Rozsudok okresného súdu preto žalobca v tejto časti považuje za vecne nesprávny. Žalobcu neoprávnené vykázanie zo spoločného obydlia a nemožnosť približovať sa k vlastnej manželke v situácii, keď sa ničoho protiprávneho nedopustil, hlboko zasiahlo. Poukázal v tejto súvislosti aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 29. júna 2011 sp. zn. 4Cdo/232/2010, podľa ktorého nie sú rozhodujúce subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto, v danom mieste a čase, vnímala aj každá iná fyzická osoba. Žalobca túto ujmu pociťoval ako ujmu závažnú a nezdá sa mu ako postačujúce len určenie toho, že k neoprávnenému zásahu došlo, ale je na mieste priznať aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Preto vzhľadom na zlý úmysel žalovanej, ktorej cieľom bolo na účely prebiehajúceho konania o vyporiadaní BSM z domácnosti žalobcu vykázať, sa nejaví iná forma satisfakcie za postačujúcu, ako náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 2.000,- EUR, ktorá je len symbolická a napĺňa minimum preventívno-satisfakčnej funkcie takej náhrady, a to aj vzhľadom na zostatok na bankovom účte žalovanej v sume vyše 90.000,- EUR. Za nesprávny žalobca považuje aj výrok rozsudku okresného súdu o náhrade trov konania, pretože žalobca nemal úspech iba čiastočný, ale mal úspech plný, nakoľko súd prvej inštancie rozhodol o existencii protiprávneho zásahu do jeho osobnostných práv, pričom priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je až sekundárnym a záviselo len od voľnej úvahy súdu. Žalobca mal preto plný procesný úspech čo do základu – určenia/konštatovania existencie neoprávneného zásahu do jeho osobnostných práv. Navrhol preto zmeniť rozsudok okresného súdu v odvolaním napadnutej časti a rozhodnúť o tom, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi ako náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch sumu 2.000,- EUR, taktiež tom, že žalobca má voči žalovanej právo na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 %.

4. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že sa s právnymi názormi žalobcu a ním uvádzanými dôvodmi nestotožňuje. Od počiatku konania sa žalobca opiera o preukazovanie skutočnosti, že žalovaná konala v zlom úmysle ho poškodiť, pričom zlý úmysel zo strany žalovanej rozhodne preukázaný nebol. Podľa žalobcu sa nejaví použitie inej formy satisfakcie ako náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch, čo je len symbolická cena vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná má iba na bankovom účte zostatok v sume vyše 90.000,- EUR, pričom dôkaz, ktorý bol žalobcom predložený súdu spolu s vyjadrením zo dňa 21.03.2024, ako fotografia o zostatku na účte žalovanej z exekučného spisu, žalovaná považuje za nezákonný. Je nepochybné, že návrhy podáva žalobca účelovo a smerujú k tomu, aby siahol žalovanej na finančné prostriedky v snahe znížiť sumu, ktorú by mohla použiť ako prostriedok na finančné vyrovnanie v spore o vyporiadanie BSM a podielového spoluvlastníctva. Žalovaná považuje rozhodnutie prvostupňového súdu v plnej miere za správne a riadne odôvodnené. Žalobca nepostavil svoju žalobu na preukazovaní skutočnosti, akým spôsobom žalovaná zasiahla do jeho osobnostných práv, pričom v tejto súvislosti žalovaná uviedla, že žalobca mal v čase vydania neodkladného opatrenia kde bývať, pretože vlastnil, a doposiaľ vlastní, viac nehnuteľností vhodných na bývanie, a to ako fyzická, tak aj právnická osoba. Žalovaná okrem ich spoločnej nehnuteľnosti nemala v čase vydania neodkladného opatrenia inú možnosť bývania, a nemá ju ani doposiaľ. Pokiaľ sa odvolanie žalobcu opiera o ust. § 340 ods. 2 CSP, s jeho právnym názorom žalovaná nesúhlasí, pretože žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal vznik škody, a tým ani skutočnosť, ktorá by zakladala jeho nárok na priznanie

nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 2.000,- EUR. Žalobca mal postupovať v zmysle ust. § 11 Občianskeho zákonníka a mal podať návrh na ochranu osobnosti a v rámci takéhoto konania sa mohol domáhať satisfakcie priznaním nemajetkovej ujmy v peniazoch. Keďže žalobca nepostupoval týmto spôsobom, súd mal žalobu zamietnuť. V tejto súvislosti žalovaná poukázala na viaceré rozhodnutia súdov, ako aj na ust. § 13 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka. Uviedla, že satisfakciu v podobe náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je možné priznať iba vtedy, ak morálna satisfakcia podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa javí ako nepostačujúca. Z uvedených dôvodov navrhla rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny.

5. Žalobca v podaní zo dňa 20.08.2024 opätovne poukazoval na ust. § 340 ods. 1 a 2 CSP, najmä ohľadne zodpovednosti za škodu, na skutočnosti vyplývajúce z ust. § 326 ods. 1 a § 132 CSP ohľadne úplného a pravdivého opísania rozhodujúcich skutočností v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom zdôraznil, že žalovaná ako navrhovateľka v návrhu na nariadenie neodkladné opatrenia klamala a neuvádzala rozhodujúce okolnosti pravdivo a úplne, čím konala protiprávne. Žaloba žalobcu bola podaná v súlade so zákonom a súd jej v časti, ktorou sa žalobca domáhal priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch nevyhovel iba z toho dôvodu, že určenie existencie zásahu považoval za dostatočný nástroj satisfakcie. Žalobca naďalej zotrval na tvrdeniach uvádzaných v odvolaní a opakovane navrhol zmeniť rozsudok okresného súdu v súlade s návrhom v odvolaní.

6. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 23.09.2024, ako reakcii na vyjadrenie žalobcu, zotrvala na svojom stanovisku z predchádzajúceho vyjadrenia a žalobu, ktorú žalobca podal aj ohľadne náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 2.000,- EUR, naďalej považuje za nedôvodnú v celom rozsahu.

7. Ďalšie písomné vyjadrenia stranami konania v odvolacom konaní predložené neboli.

8. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1, 2 CSP) prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania (a contrario § 385 ods. 1 CSP) a rozsudok okresného súdu v odvolaním napadnutej časti potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Žalobca podal odvolanie proti rozsudku okresného súdu vo výroku, ktorým súd čo do zvyšku žalobu žalobcu (v rozsahu jeho nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 2.000,- EUR) zamietol.

11. Žalovaná, ako navrhovateľka, v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 17C/5/2023 podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorému okresný súd vyhovel uznesením sp. zn. 17C/5/2023 - 207 zo dňa 19.01.2023 a ktorým rozhodol tak, že zakázal žalobcovi (odporcovi v danom konaní) vstupovať do stavby - rodinného domu súp. č. XXXX, garáže súp. č. XXXX, ako aj na priľahlé pozemky, zároveň uložil odporcovi zákaz priblížiť sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, s výnimkou účasti na úkonoch trestného, správneho, priestupkového alebo civilného konania. Krajský súd v Nitre uznesením sp. zn. 25Co/32/2023 - 318 zo dňa 14. marca 2023 na odvolanie odporcu, uznesenie súdu prvej inštancie zmenil a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. V odôvodnení uviedol, že súd nesprávne vyhodnotil splnenie predpokladov nariadenia požadovaného neodkladného opatrenia. Na základe uvedenej skutočnosti následne žalobca podal žalobu voči žalovanej, o ktorej rozhodoval okresný súd odvolaním napadnutým rozsudkom. Žalobca sa voči žalovanej domáhal ochrany pred neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti žalobcu, a to do práva na obydlie a práve na súkromný život návrhom na vydanie neodkladného opatrenia v konaní pred Okresným súdom Nitra v konaní sp. zn. 17C/5/2023, ako aj neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcu, a to do práva na obydlie a práva na súkromný život žalobcu uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 17C/5/2023 - 207 zo dňa 19.01.2023, ako aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 2.000,- EUR.

12. Z odôvodnenia žaloby, ako aj petitu žaloby a následne aj nároku, o ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom, jednoznačne vyplýva, že žalobca sa domáhal ochrany osobnosti v zmysle § 11 a § 13 Občianskeho zákonníka.

13. Podľa § 340 ods. 1 CSP, ak neodkladné opatrenie zaniklo alebo bolo zrušené z iného dôvodu než pre to, že sa návrhu vo veci samej vyhovelo, alebo preto, že právo navrhovateľa bolo uspokojené, navrhovateľ je povinný nahradiť škodu a inú ujmu tomu, komu neodkladným opatrením vznikli. Podľa ods. 2, ods. 1 sa nepoužije, ak bolo nariadené neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 2 písm. e); všeobecné ustanovenia o zodpovednosti za škodu tým nie sú dotknuté.

14. Koncepcia uvedených ustanovení vo vzťahu k neodkladnému opatreniu odôvodňuje kreovanie osobitného druhu zodpovednosti navrhovateľa za prípadné následky, ktoré vzniknú v príčinnej súvislosti s účinkami nedôvodne nariadeného neodkladného opatrenia. Ak súd považuje dôvodnosť nároku za hodnoverne osvedčenú a neodkladné opatrenie nariadi, pričom následne bude chránený nárok priznaný meritórnym rozhodnutím, vzniká určitá miera procesnej diskontinuity v neprospech osoby, ktorej bola neodkladným opatrením uložená povinnosť. Túto špecifickú procesnú situáciu zákon kompenzuje práve osobitným záväzkom navrhovateľa na náhradu škody a inej ujmy v zmysle § 340 ods. 1 CSP, s výnimkou v zmysle § 340 ods. 2 CSP pri neodkladnom opatrení podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP. Do úvahy tak prichádza hmotnoprávna zodpovednosť za škodu v režime § 415 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, prípadne zodpovednosť za zásah do práv na ochranu osobnosti podľa § 11 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Žalobca sa v zmysle § 340 ods. 1 a 2 CSP domáhal náhrady škody práve v rámci zodpovednosti za zásah do práv na ochranu osobnosti podľa § 11 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, na čo výslovne poukázal aj v žalobe vo veci samej. Preto nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné posudzovať v zmysle § 13 ods. 2 a 3 občianskeho z zákonníka tak, ako na to správne poukázal aj okresný súd.

15. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

16. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na to, že nárok na náhradu škody, a to nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, vyplýva priamo z ust. § 340 ods. 1, prípadne ods. 2 CSP, odvolací súd uvádza, že ide o procesné ustanovenia v rámci procesného predpisu platiaceho pre civilné sporové konanie, a preto nárok na náhradu škody je potrebné preukazovať odkazom na hmotnoprávne ustanovenie konkrétneho právneho predpisu, ktorým v tomto prípade, vzhľadom na koncipovanie žaloby žalobcom, je práve Občiansky zákonník, pri predmete súdnej ochrany, ktorým je ochrana osobnosti v zmysle § 11 Občianskeho zákonníka, čo správne posúdil okresný súd.

17. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti; ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

18. Žalobca tým, že sa domáhal ochrany pred neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti, a to do práva na obydlie a práva na súkromný život, návrhom žalovanej na vydanie neodkladného opatrenia v konaní pred Okresným súdom Nitra sp. zn. 17C/5/2023, domáhal sa ochrany osobnosti v zmysle § 11 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

19. Práve primerané zadosťučinenie žalobca videl jednak v konštatovaní, že návrhom na vydanie neodkladného opatrenia došlo neoprávnene k zásahu do práv na ochranu osobnosti žalobcu, konkrétne do práva na obydlie a práva na súkromný život žalobcu, ako aj sa domáhal náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

20. Pokiaľ okresný súd vyhovel žalobe žalobcu v rozsahu, v ktorom sa žalobca domáhal voči žalovanej vyslovenia, že návrhom na vydanie neodkladného opatrenia žalovaná v konaní pred Okresným súdom Nitra sp. zn. 17C/5/2023 neoprávnene zasiahla do práva na ochranu osobnosti žalobcu, a to do práva obydlia a práva na súkromný život žalobcu, správne okresný súd následne posudzoval uplatnený nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v intenciách § 13 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka.

21. Odvolací súd vedomý si viazanosťou rozsahu odvolania (§ 379 Csp) vzhľadom na to, že odvolaním nebol napadnutý výrok rozsudku okresného súdu o zásahu do práv na ochranu osobnosti žalobcu návrhom na vydanie neodkladného opatrenia, rozsudok v tejto časti nemal možnosť preskúmať a vyhodnotiť, či takto koncipovaná žalobu vo vzťahu k „návrhu na vydanie neodkladného opatrenia“ spĺňa atribúty ochrany osobnosti v zmysle § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd sa v rámci prieskumnej činnosti mohol zamerať len na výrok napadnutý odvolaním žalobcu, ktorým bola zamietnutá žaloba čo do zvyšku, a to v rozsahu uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 2.000,- EUR.

22. Ustanovenie § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka je právnou úpravou, zmyslom ktorej je odstránenie následkov zásahu do práv na ochranu osobnosti, a nie „finančné odškodnenie“. Poskytnutie satisfakcie podľa tohto ustanovenia prichádza do úvahy vtedy, ak skutočne nastali na strane osoby, do práv ktorej bolo zasiahnuté, následky najmä v podobe zníženia dôstojnosti v spoločnosti, ako aj zníženia vážnosti v spoločnosti, avšak v rozsahu kvalifikovanom ako zníženie v značnej miere. Priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch tak vyžaduje, aby v konaní boli preukázané negatívne následky daného zásahu vo vzťahu k zníženiu dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti v značnej miere.

23. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka je striktne viazaný na nepostačujúce primerané zadosťučinenie v zmysle § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

24. Pokiaľ sa žalobca domáhal ochrany osobnosti na základe toho, že návrhom žalovanej na vydanie neodkladného opatrenia došlo k zásahu do jeho práv na ochranu osobnosti bez uvedenia konkrétnych skutkových okolností z tohto návrhu, ktorými malo byť zasiahnuté do práv žalobcu na ochranu osobnosti, nemožno pre takéto všeobecné vymedzenie priznať nárok na náhradu nemajetkovej ujmy.

25. Neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti je konanie, ktoré zasahuje do práv chránených ust. § 11 Občianskeho zákonníka a je v rozpore s právami a povinnosťami pôvodcu zásahu stanovenými právnym poriadkom. Neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti je konaním neoprávnene smerujúce proti osobnej aj mravnej integrite fyzickej osoby, ktoré je objektívne spôsobilé nepriaznivo zasiahnuť niektorú zo zložiek osobnosti fyzickej osoby.

26. Pokiaľ žalobca takto koncipoval svoj nárok vo vzťahu k „návrhu na vydanie neodkladného opatrenia“ musel by presne špecifikovať, ako len samotným podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pre možnosť priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, došlo v značnej miere k zníženiu dôstojnosti a vážnosti žalobcu v spoločnosti. Žalobca by tak mal preukázať, v čom konkrétne uloženie zákazu žalobcovi vstupovať do rodinného domu (garáže a priľahlých pozemkov), ako aj nepriblížiť sa k žalovanej na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, predstavuje taký závažný zásah do osobnostných práv žalobcu, že tým došlo v značnej miere k zníženiu jeho dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti, čo je predpokladom pre právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Žalobca nepoukazoval na konkrétne skutočnosti z návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, ktorými malo byť zasiahnuté do jeho osobnostných práv vo vzťahu k nepravdivým tvrdeniam uvádzaným v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalovanou, ale všeobecne označil „návrh na vydanie neodkladného opatrenia“ za okolnosť, ktorou malo byť zasiahnuté do jeho osobnostných práv, a to práva na obydlie a práva na súkromný život. Žalobca teda neoznačil konkrétne skutkové tvrdenia žalovanej s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorými malo byť zasiahnuté do jeho osobnostných práv, ale za takúto okolnosť označil všeobecne formálny právny úkon, ktorým je návrh na vydanie neodkladného opatrenia. Neodkladné opatrenie je totiž možné charakterizovať ako inštitút procesného práva, ktorého nariadenia sa navrhovateľ domáha v prípade bezodkladnej potreby úpravy pomerov alebo obavy, že exekúcia bude ohrozená (§ 325 ods. 1 CSP). Keďže žalobca sa nedomáhal ochrany vo vzťahu k jednotlivým nepravdivým tvrdeniam uvádzaným žalovanou v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ale žalobou sa domáhal, že celým návrhom na vydanie neodkladného opatrenia došlo k zásahu do jeho práva na ochranu osobnosti, pričom vo vzťahu k náhrade nemajetkovej ujmy neuviedol, prečo takéto primerané zadosťučinenie vyslovené rozsudkom okresného súdu je nepostačujúce a je potrebné priznať aj náhradu nemajetkovej ujmy v dôsledku, že došlo v značnej miere k zníženiu jeho dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti, na čo poukázal aj okresný súd vo svojom rozhodnutí, správne okresný súd, čo do zvyšku žalobu žalobcu vo vzťahu k uplatnenému právu na náhradu nemajetkovej

ujmy v peniazoch, zamietol. Vzhľadom na vecnú správnosť rozhodnutia okresného súdu, odvolací súd rozsudok okresného súdu v tejto časti potvrdil.

27. Žalobca odvolaním napadol aj rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania. Okresný súd o náhrade trov konania rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 2 Csp, podľa ktorého, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

28. Pomer úspechu je základným meradlom pre nárok na náhradu trov. Ak mala strana úspech v spore len čiastočný, potom sa náhrada trov pomerne rozdelí, avšak, ak sa v spore navzájom vyvážia úspech a neúspech, náhrada trov sa spravidla neprizná žiadnej zo strán sporu. Na rozhodnutie súdu o priznaní náhrady trov konania má teda zásadný vplyv pomer úspechu konkrétnej sporovej strany voči protistrane. Pomerné rozdelenie trov je odrazom reálneho výsledku sporu. Žalobca v konaní bol úspešný v rozsahu vyslovenia zásahu do práv na ochranu osobnosti žalobcu návrhom na vydanie neodkladného opatrenia (prvý výrok). Pokiaľ súd v rozsudku konanie o žalobe žalobcu, ktorým sa domáhal, že uznesením okresného súdu o nariadení neodkladného opatrenia bolo zasiahnuté do práv na ochranu osobnosti žalobcu, zastavil pre späťvzatie žaloby žalobcom, v tomto rozsahu je potrebné žalobcu považovať za neúspešného. Rovnako tak žalobca bol neúspešný v časti, v ktorej čo do zvyšku bola žaloba žalobcu zamietnutá. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu je tak vyvážený, preto ani jedna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Okresný súd rozhodol, že „Súd stranám sporu náhradu trov konania nepriznáva.“ Odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu v tomto výroku len z dôvodu jeho zosúladenia s ust. § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

29. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP (ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie) v nadväznosti na § 255 ods. 1 CSP (súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci) a žalovanej ako úspešnej strane v odvolacom konaní (vzhľadom na neúspech žalobcu v odvolacom konaní) priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

30. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,
a) ktorému súdu je určené,
b) kto ho robí,
c) ktorej veci sa týka,
d) čo sa ním sleduje a
e) podpis.
(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je
a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie vád neodstráni vady, následkom neodstránenia vád dovolania je odmietnutie dovolania.